

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Una llum en la foscor

En aquest camí de l'Advent que estem fent, celebrarem demà, dilluns 8 de desembre, la Solemnitat de la Immaculada Concepció de la Verge Maria, un misteri que resplendeix com un far d'esperança enmig d'un món convulsionat. Diu la carta als Hebreus que «arribada la plenitud del temps, Déu que en moltes ocasions i de moltes maneres havia parlat als pares per boca dels profetes..., ara en aquests dies, que són els definitius, ens ha parlat a nosaltres en la persona del seu Fill» (He 1,1-2), i és aquest fill el que ens disposem a rebre'l fet home en el misteri de Nadal. Per això, Déu en el seu amor misericordiós va preparar Maria com a «plena de gràcia», com a «tota santa», perquè hi comencés una humanitat nova.

En aquesta solemnitat hi descobrim la primera llum que Déu ens envia, la Immaculada, transparència de Déu en un món ferit per enfrontaments i guerres que aparentment no tenen fi, per tensions geopolítiques, migracions massives, fractures socials i culturals, i per una profunda crisi de l'ésser humà, que en molts casos ha perdut el sentit de la seva existència i de la seva identitat. A això s'hi afegeix una revolució tecnològica que, tot i que ofereix oportunitats immenses, també introdueix noves formes de solitud, de manipulació, de desinformació i deshumanització. Però la llum que brilla en Maria il·lumina la nostra història, també avui, en aquests temps que són els nostres i en què l'Església camina guiada pel papa Lleó XIV, cridat a confirmar-nos en la fe i a sostenir l'esperança enmig de tantes incerteses.

Maria Immaculada, no és una idea abstracta, és un anunci de la veritat, la bondat i la bellesa que no estan derrotades. Déu ha vençut el mal i Maria Immaculada és el primer fruit del seu pla de salvació per a tota la humanitat. Ella és el primer

brot d'un món reconciliat, el començament de la nova creació, és la resposta de Déu a un món en crisi.

Maria Immaculada, «aurora de la salvació», és la guia segura per a aquests temps que Lleó XIV ha descrit com una hora decisiva per a la fe, la cultura i la missió. Però, què ha de significar aquesta celebració per a nosaltres? Pot ser que hem de deixar-nos interpel·lar personalment, revisant alguns aspectes de la nostra vida, i preguntar-nos: quins espais del meu cor necessiten purificació? Quines resistències he de lliurar a Déu perquè Ell actuï? A on em crida el Senyor a dir el meu propi «faci's», com Maria? O, com estic responnent a la missió evangelitzadora que el Senyor demana avui a tot el Poble de Déu?

Maria ens convida a recuperar el que és més essencial. En una cultura que valora el que és instantani, ella ens recorda el valor de la fidelitat quotidiana. En una societat que viu «cap enfora», ella ens convida a viure des de dins, des de la gràcia.

Déu ens ha donat Maria no només com un model, sinó també com una mare que vetlla pels seus fills, perquè el Jesús que ella va acollir en el seu si i que va donar a llum a Betlem, sigui ara acollit també per tots i cada un de nosaltres.

Us convido a adreçar-li aquesta pregària, la més antiga que es coneix de la història adreçada a Maria: «Sota la vostra protecció ens refugiem, oh santa Mare de Déu. No desoïu les nostres súpliques, en les nostres necessitats. En tots els perills deslliureu-nos sempre. Verge gloriosa i beneïda».

ENTREVISTA

Dos pontificats clau

JORDI PACHECO

El periodista Jordi Pacheco va viure des dels dies previs a la mort del papa Francesc fins a l'elecció del papa Lleó XIV a Roma. Fruit d'aquella experiència, ha reconstruït en el llibre *Lleó XIV: l'herència de Francesc i el futur de l'Església* (Claret), en forma de crònica periodística, aquella experiència, incloent-hi anàlisi i reflexions d'experts que ajuden a analitzar la transició entre dos pontificats clau.

Com estructures el llibre?

Té tres parts. Comença amb un relat en primera persona dels darrers dies del papa Francesc i del conclave que mostra com es van viure a Roma aquells dies. Tot seguit faig un esbós biogràfic del papa Lleó XIV. I finalment, repasso, des d'una perspectiva catalana, els processos oberts pel papa Francesc —sinodalitat, ecologia, abusos, geopolítica internacional, finances—, que són l'herència que rep Prevost. El llibre culmina amb una conversa amb el Dr. Joan Torra, que ajuda a aprofundir en la figura de sant Agustí d'Hipona.

Què ens descobreixes del papa Lleó?

No és una biografia, però analitzo qui és Robert Prevost i com va arribar fins al papat. Ho faig amb entrevistes a persones que el van conèixer, sobretot del Perú, que ajuden a entendre per què és tan important aquell país per a Lleó XIV que porta el Perú al cor. Durant més de 20 anys hi va portar l'experiència de Déu en contextos de pobresa i opressió, i va viure amb el poble peruà situacions de tota mena. També descriu els seus dos anys com a prefecte del Dicasteri per als bisbes, un període en què va col·laborar estretament amb Francesc. Observant aquest període, m'atreveiria a dir que era el seu cardenal preferit per a succeir-lo.

Com creus que serà el seu pontificat?

Seguirà el camí traçat pel Concili Vaticà II i continuarà aprofundint en els processos oberts pel papa Francesc. Buscarà la unitat de l'Església sense incidir en temes que polaritzen i, com ell mateix ha dit, es guiarà per la premissa que «l'amor és la regla suprema». Serà un constructor de ponts amb les altres confessions religioses i amb el món modern. Tot plegat, amb el seu estil, diferent al de Francesc. Estarà cridat a conjugar tradició i innovació.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

MN. JOSEP RAMON PÉREZ
Canonge de la Catedral de Barcelona

La família que va apagar la tele per encendre un ciri

Una família que conec, perquè he acompanyat els pares en el grup de matrimonis de la parròquia durant molts anys, va decidir, seguint el comentari que havíem tingut a la reunió d'aquell mes, viure l'Advent d'aquell any de manera diferent: l'Advent va començar amb una decisió senzilla: apagar la televisió. No per avoriment ni per rebuig del quotidià, sinó per encendre un ciri i dedicar uns minuts al silenci, a la pregària i a la trobada. Cada diumenge, en encendre el ciri de la corona, els pares i els fills es reunien al voltant de la taula del menjador, i durant mitja hora resaven junts, llegien l'Evangeli i compartien com es preparaven per a l'arribada de Jesús.

Al principi va costar. Els petits protestaven i els grans es descobrien inquietos sense el soroll de fons del televisor. Però, a poc a poc, aquell gest es va convertir en una cita esperada. «Vam aprendre —em va dir la mare— que esperar Jesús no és córrer per tenir-ho tot a punt, sinó fer silenci per fer-li un lloc entre nosaltres.»

En una societat que viu accelerada, on Nadal sembla arribar al novembre i es confon amb compres i llums, l'Advent ens recorda el valor de l'espera. És el temps del cor que es desperta, de la llàntia que s'encén enmig de la nit. Cada ciri de la corona marca un pas en aquest camí cap a la Llum, i cada petit gest —una pregària compartida, una reconciliació, una visita a qui està sol— obre espai a Déu.

Encendre un ciri pot semblar poca cosa, però a la llar d'aquesta família es va convertir en un signe d'esperança. Allà van comprendre que l'Advent no se celebra només a les esglésies, sinó també a les cases, en els silencis, en les abraçades. Esperar el Senyor és aprendre a mirar amb calma, a escoltar més i parlar menys, a deixar que la Llum de Crist entri per les escletxes del dia a dia.

Potser aquest Advent també nosaltres podríem apagar alguna cosa —una pantalla, una pressa, un soroll— per encendre una llum. Perquè quan una família prega unida, la llar es converteix en un petit Betlem on Déu torna a néixer.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Positividad con María

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Si hablamos de tecnologías, muy posiblemente desearíamos que un simple botón nos resolviera todo y rápido. Si hablamos de conductas, encontramos tantas publicaciones deseosas de transmitir un procedimiento: ¿cómo ser...? ¿Cómo conseguir...? ¡Nosotros tenemos un camino inmejorable! No nos podemos detener. Estamos invitados a proclamar el Evangelio con decisión y alegría.

A «ser más positivos» nos alienta el Santo Padre Francisco en el Ángelus de un día de la Inmaculada (8.12.23). Nos invitaba a admirar dos actitudes de nuestra Madre. Contemplando y siguiendo su proceder, seremos capaces de actuar nuestro «Pulsador de la Positividad». El Papa nos movía a preguntarnos: «¿sé asombrarme ante las obras de

Dios? ¿Experimento maravilla alguna vez y la comparto con alguien?»

En María encontramos dos actitudes «que ayudan a comprender cómo custodió el don único que recibió, un corazón totalmente libre de pecado. Y estas dos actitudes son el asombro ante las obras de Dios y la fidelidad en las cosas simples».

Pidamos la intercesión de María, que ella siempre y en este Adviento, nos ayude a crecer en esta repuesta sencilla y fiel. Reconocer, admirar y sorprendernos por el amor y los dones del Señor que constantemente aparecen en nuestro camino. Que imitando la sencillez y entrega de nuestra Madre, mantengamos la generosa fidelidad cotidiana. Portadores del pulsador de la Positividad.

Lectures de la missa diària i santoral

8. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[Gn 3,9-15.20 / Sl 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38]. ✚ Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima. Sant Eucari, bisbe; sant Romàric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. ■ Dimarts [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. ■ Dimecres (□ Terrassa). [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (àfrica, 311-314) i mr.; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. ■ Dijous [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Sant Damas I, papa (hispànic, 366-384), venerat a Argelaguer. Sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilista, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. ■ Divendres [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610). Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prevere teatí.

13. ■ Dissabte [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília). Santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

14. ■ † Diumenge vinent, diumenge III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [Is 35,1-6a.10 / Sl 145 / Jm 5,7-10 / Mt 11,2-11]. Sant Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i dr. de l'Església. Sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant Diòscor, noi mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

DIUMENGE II D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 11,1-10)

Aquell dia, la soca de Jessè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meua muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jessè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

Salmo responsorial (71)

R. *Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 15,4-9)

Germanys,

Tot el que diuen les Escriptures és per a instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè ben avinguts de cor i de llavis, glorifiquen Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom».

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 3,1-12)

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop». És d'ell que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí"». Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós, que no soc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga».

Lectura del libro de Isaías (Is 11,1-10)

En aquel día, brotará un renuevo del tronco de Jesé, y de su raíz florecerá un vástago. Sobre él se posará el espíritu del Señor: espíritu de sabiduría y entendimiento, espíritu de consejo y fortaleza, espíritu de ciencia y temor del Señor. Lo inspirará el temor del Señor. No juzgará por apariencias ni sentenciará de oídas; juzgará a los pobres con justicia, sentenciará con rectitud a los sencillos de la tierra; pero golpeará al violento con la vara de su boca, y con el sople de sus labios hará morir al malvado. La justicia será ceñidor de su cintura, y la lealtad, cinturón de sus caderas. Habitará el lobo con el cordero, el leopardo se tumbará con el cabrito, el ternero y el león pacerán juntos: un muchacho será su pastor. La vaca pastará con el oso, sus crías se tumbarán juntas; el león como el buey, comerá paja. El niño de pecho retoza junto al escondrijo de la serpiente, y el recién destetado extiende la mano hacia la madriguera del áspid. Nadie causará daño ni estrago por todo mi monte santo: porque está lleno el país del conocimiento del Señor, como las aguas colman el mar. Aquel día, la raíz de Jesé será elevada como enseña de los pueblos: se volverán hacia ella las naciones y será gloriosa su morada.

Salmo responsorial (71)

R. *Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.*

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 15,4-9)

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo.

Por eso, acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a la fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre».

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 3,1-12)

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados y él los bautizaba en el Jordán.

Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizara, les dijo: «¡Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuerte que yo y no me rezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el biello en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga».

COMENTARI

Conversió

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral

L'evangeli d'aquest segon diumenge d'Advent repeteix tres vegades la invitació a la conversió. No s'espera la vinguda del Senyor passivament sinó activament i, per això, cal la conversió, el canvi de conducta que transforma el nostre interior.

Els evangelis de Marc i de Joan comencen els relats de la vida de Jesús amb la predicació de Joan Baptista a la riba del riu Jordà. Els de Mateu i Lluc parlen de la predicació del Baptista al capítol tercer. Tanmateix, els quatre evangelis troben la relació que uneix el missatge de Joan Baptista sobre la conversió amb la Bona Nova de Jesús. Les paraules del Baptista conservades en els relats evangèlics són enceses contra la corrupció, la injustícia i la mentida. D'altra banda, Joan Baptista entén la seva missió com una eina de preparació per l'arribada del Messies que inaugura un nou món. I per anunciar aquesta novetat, Joan fa servir un ritus que es va fer popular: el baptisme amb aigua, que és un signe de neteja i renaixement.

De santa Teresa de Calcuta és molt conegut un encontre amb un periodista nord-americà. Ella netejava les ferides molt desagradables d'un malalt que s'estaven podrint en carn viva i desprenien una olor insuportable. El periodista li va dir: «jo no faig això ni per un milió de dòlars» i ella va respondre: «jo tampoc ho faria per un milió de dòlars». Ella no ho feia per diners ni per fama sinó per amor, perquè veia a Jesús en cada ésser humà i l'estimava.

El mes de novembre de 2013, el papa Francesc, durant una audiència general a la plaça de Sant Pere, va acariciar i besar el cap d'un jove amb una malaltia de la pell anomenada neurofibromatosis que li havia causat deformitats facials. Va ser un senyal de consol i de solidaritat com a part del recolzament de l'Església a les persones més desfavorides i malaltes. I el papa Lleó XIV acaba de publicar la seva primera Exhortació apostòlica *Dilexi te* (T'he estimat) dedicada precisament a l'amor als pobres, on adverteix: «els pobres són una riquesa de l'Església ja des dels primers segles de l'Església», i ens demana a tots que tinguem els pobres com una qüestió central. Els pobres, diu el Papa, «no poden considerar-se com un problema social sinó com una qüestió familiar». Com ens demana l'evangeli d'avui, plantejem-nos: què ens mou en la vida.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 8 de desembre, a les 12 h.

El Sr. Bisbe presideix la Missa en la solemnitat de la Immaculada a la Catedral i participa en els actes de la festa del Centre Social Catòlic de Terrassa. / **A les 19 h**, el Sr. Bisbe presideix a Caldes de Montbui la cloenda del Curset de Cristiandat.

Dimecres 10 de desembre, a les 11 h.

Consell Diocesà de Càritas en el Bisbat.

Dijous 11 de desembre, a les 11 h.

Can-tada de nades de les escoles de la diòcesi a la parròquia de Sant Cristòfol de Terrassa. / **A les 20.30 h**, conferència del Sr. Bisbe sobre Fe i Església a la parròquia de Sant Pere Octavià de Sant Cugat del Vallès.

Dissabte 13 de desembre, a les 19 h.

Confirmacions a la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès.

Diumenge 14 de desembre, a les 10.30 h.

Confirmacions a Sant Joan de Campins. / **A les 18 h**, el Sr. Bisbe assisteix al Pessebre Vivent a la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola del Vallès.

Notícies

La Pastoral Obrera participa a la trobada de la CEE. Cinc militants vinculats a la Pastoral Obrera de la diòcesi, amb altres procedents d'altres bisbats catalans, han participat a El Escorial (Madrid) de la XXXI Jornades de Pastoral del Treball de la CEE els dies 22 i 23 de novembre. Han treballat sota el lema «L'Evangelitació del món obrer en un canvi d'època», amb especial incís en la presència de la Pastoral Obrera a les parròquies.

Terrassa participa en la trobada de col·legis diocesans. Entre els dies 24 i 26 de novembre ha tingut lloc a Toledo la VIII Trobada de col·legis dioce-

sans organitzada per la Comissió Episcopal per l'Educació i la Cultura de la CEE. Representants de la diòcesi de Terrassa hi van participar també. Ha estat un encontre per treballar i posar en comú la feina de les anteriors trobades sobre la identitat, la gestió i el projecte pedagògic del que ha de ser una escola diocesana. En aquesta trobada es va treballar l'exhortació i la carta de Lleó XII sobre l'educació.

Trobada de formació dels diaques.

Dissabte 29 de novembre, el Seminari Diocesà va acollir la primera trobada de formació d'aquest curs dels diaques. En aquesta ocasió el bisbe Salvador va presentar l'exhortació del papa *Dilexi Te* i les seves implicacions en el ministeri i la dedicació dels diaques.

Recés d'Advent del clergat.

Dilluns 1 de desembre, Mons. Xabier Gómez OP, bisbe de Sant Feliu de Llobregat va predicar el recés d'Advent al clergat diocesà. La trobada va tenir lloc a la casa d'espiritualitat de Caldes de Montbui i començà a les 11 h. El Sr. Bisbe

reflexionà sobre la conversió de la mirada a partir de la benaurança «feliços els nets de cor perquè veuran Déu».

Confirmacions

Sant Esteve de la Garriga, 29 de novembre: 15 joves.

Sant Esteve de Granollers, 30 de novembre: 34 joves.

CARTA DOMINICAL

† **SALVADOR CRISTAU COLL**
Obispo de Terrassa

Una luz en la oscuridad

En este camino de Adviento que estamos realizando, celebramos mañana lunes 8 de diciembre, la Solemnidad de la Inmaculada Concepción de la Virgen María, un misterio que resplandece como un faro de esperanza en medio de un mundo convulsionado. Dice la carta a los Hebreos que «llegada la plenitud de los tiempos Dios, que en muchas ocasiones y de muchas maneras había hablado a los padres por boca de los profetas... ahora en estos días, que son los definitivos, nos ha hablado a nosotros en la persona de su Hijo» (*Heb 1, 1-2*), y es a este hijo que nos disponemos a recibirlo hecho hombre en la Natividad. Por eso, Dios en su amor misericordioso preparó a María como «llena de gracia», como «toda santa», para que empezara una humanidad nueva.

En esta solemnidad descubrimos la primera luz que Dios nos envía, la Inmaculada, transparencia de Dios en un mundo herido por enfrentamientos y guerras que parecen no tener fin, por tensiones geopolíticas, migraciones masivas, fracturas sociales y culturales, y por una pro-

funda crisis del ser humano, que en muchos casos ha perdido el sentido de su existencia y de su identidad. A esto se añade una revolución tecnológica que, aunque ofrece inmensas oportunidades, también introduce nuevas formas de soledad, de manipulación, de desinformación y deshumanización. Pero la luz que brilla en María ilumina nuestra historia, también hoy, en este tiempo que es el nuestro y en el que la Iglesia camina guiada por el papa León XIV, llamado a confirmarnos en la fe y a sostener la esperanza en medio de tantas incertidumbres.

María Inmaculada no es una idea abstracta, es un anuncio de que la verdad, la bondad y la belleza no están derrotadas. Dios ha vencido al mal y María Inmaculada es el primer fruto de su plan de salvación para toda la humanidad. Ella es el primer brote de un mundo reconciliado, el comienzo de la nueva creación, es la respuesta de Dios a un mundo en crisis. En una cultura que valora lo instantáneo, ella nos recuerda el valor de la fidelidad cotidiana. En una sociedad que vi-

ve «hacia afuera», ella nos invita a vivir desde dentro, desde la gracia.

María Inmaculada, «aurora de la salvación», es la guía segura para estos tiempos que León XIV ha descrito como una hora decisiva para la fe, la cultura y la misión. Pero, ¿qué debe significar esta celebración para nosotros? Puede que debamos dejarnos interpelar personalmente, revisando algunos aspectos de nuestra vida, y preguntarnos: ¿Qué espacios de mi corazón necesitan purificación? ¿Qué resistencias debo entregar a Dios para que Él actúe? ¿Dónde me llama el Señor a decir mi propio «hágase», como María? ¿Cómo estoy respondiendo a la misión evangelizadora que el Señor pide hoy a todo el Pueblo de Dios?

Dios nos ha dado en María no sólo un modelo, sino también una madre que vela por sus hijos, para que aquel que acogió en su seno y dio después al mundo en Belén, sea ahora acogido también por todos y cada uno de nosotros.

Os invito a dirigirnos a ella con esta oración, la más antigua que se conoce de la historia dirigida a María: «Bajo tu amparo nos acogemos, Santa Madre de Dios. No desoigas las súplicas que te dirigimos en nuestras necesidades, antes bien, libranos siempre de todo los peligro, Oh Virgen gloriosa y bendita.»

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

